

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1142 28 tháng 5 năm 2017

Thơ ngỏ

Bình Tâm

*Bình tâm tu luyện trí tâm yên
Giải trược tâm minh tự giác hiền
Trình độ Trời ban duyên tự đạt
Hành thông tự giải cảm an yên*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Chọn tâm ở chỗ nào?
- 2) Viên hồng hoà hai tám là sao?
- 3) Tình yêu thương giữa mẹ và con thế nào?
- 4) Báo hiếu bằng cách nào?
- 5) Có phải học giỏi thì mới đền đáp công ơn ấy chăng?
- 6) Lúc Bé thiền Bé có nhận thấy sự ban chiếu của Bề Trên và nhắc nhở của bạn đạo không?
- 7) Tại sao Bé sống gần sông bạc?

<p>1) <i>Hỏi: Chơn tâm ở chỗ nào?</i></p> <p>TL: Thừa chơn tâm sáng rực, khởi trung tim bộ đầu ba tấc, khởi sợ mất an ninh và lo âu nữa, chỉ có nơi này là an toàn nhứt, chỉ có người chơn tu thì mới chịu đi đến đây, bằng lòng sống nơi đây, sau chuỗi ngày khổ luyện tâm thân, chăm chỉ mà đi thì mới đến nơi, thanh nhẹ như trăng tròn tươi vui, cảnh vật siêu nhiên hùng vĩ. Cho nên Bé có nói câu: Vui chơi một kiếp rồi thăng tiến! Vui chơi tức là thiền một kiếp rồi cũng đến nơi đối với người tu thiền vô vi, vui chơi của họ tức là thiền, chơi vui với nguyên lý sanh tồn thanh nhẹ. Cho nên người tu vô vi đến giờ là tự động đi ngồi thiền, bất cứ nơi nào trên mặt đất này, luôn luôn tự gạt hái được hành trang thanh nhẹ, còn hơn là ôm tiền bạc nặng trước lo âu! Bớt làm chuyện đời, xây dựng tâm thân nhiều hơn, trí mở óc sáng, sân si biến mất lúc nào không hay. Mỗi lần thiền là mỗi lần uống thuốc trị tâm bệnh, thuốc lành chỉ có Trời Đất khai thông mới có, điện năng siêu nhiên, viên hồng hoà hai tám, là thuốc trường sanh, giúp phần hồn tiến hoá.</p>	<p>2) <i>Hỏi: Viên hồng hoà hai tám là sao?</i></p> <p>TL: Thừa viên hồng thanh điện hồi sinh tròn trịa, không đời không đạo kết thành vô cực khai minh, chơn tình bộc phát, từ bi thuyết pháp phân lời giả chơn, độ tha tại trần, sống vui hoà bình, hành trình mở rộng, bằng lòng chấp nhận bất cứ trở lực nào xảy đến, từ bi hoá giải khai thông, một lòng tu tiến, giải phiền thanh nhẹ.</p>
<p>3) 07-10-91</p> <p><i>Hỏi: Tình yêu thương giữa mẹ và con thế nào?</i></p> <p>TL: Thừa tình yêu thương giữa mẹ và con lúc nào cũng âu yếm và gần gũi nhứt, vì lúc chưa sanh ra đã sống chung, cùng tiến hoá từ bước một trong bào thai bụng mẹ, nguyên khí Trời Đất đã cảm hoá từ nhịp một, tình thương yêu vui mừng, cầu xin cho con được bình an, sau chín tháng mười ngày, nguyện tương lai tốt đẹp, tình mẹ con rất đậm đà và cao quý, thương nhớ nhau vô cùng, không có một trở lực nào ngăn cách, nó nằm trong luật yêu thương của Chúa đã ban, ơn phước vô cùng mới có cơ hội tương ngộ trên mặt đất này, cho nên Bé khuyên người nên báo hiếu, thay vì tiếp tục hành hạ người mẹ yêu quý, có một không hai của cuộc đời.</p>	<p>4) <i>Hỏi: Báo hiếu bằng cách nào?</i></p> <p>TL: Muốn được trọn lành thì phải tu tâm dưỡng tánh, tiến hoá từ nhịp một, giải nghiệp thăng hoa, thương yêu trọn lành, cảm thức kỳ công cấu trúc tạo thành, biến yêu sống động, bảo trọng tâm thân, mẹ già không uổng tiếc, công ơn nhịn nhục, mang nặng đẻ đau, tạo thành một ánh sáng từ bi tốt đẹp, biết thương quý công ơn của mẹ hiền, tức là quý mến tình cao quý của Trời Đất và Người, chung hợp trong một ý thức thanh cao, nhận được sự tiến hoá bền vững. Biết được tình yêu thương của mẹ hiền, thì mới biết thương yêu và giúp đỡ bạn đạo hay là người đời. Người mẹ hiền lúc nào cũng không muốn làm phiền con trẻ quý yêu, nhìn thấy con hiền mẹ vui, chỉ có chịu tu sửa tiến hoá thì mới thuận tình, thương yêu và đền đáp công ơn trời biển được.</p>

5) *Hỏi: Có phải học giỏi thì mới đền đáp công ơn ấy chăng?*

TL: Thừa tu thì phải học, để nuôi dưỡng đức nhĩn nhục càng ngày càng tăng, phù hợp với nguyên lý sống động của tâm thức yêu thương, con học giỏi cũng nhờ đức của mẹ hiền đã ban. Mẹ càng mẫu mực từ bi thì con càng được hưởng nhiều ân phước, niệm Phật tưởng nhớ mẹ hằng ngày, thì sự tiến hoá của tâm linh sẽ không khó khăn, nếu nghịch lại thì sẽ hỏng hết, càng nghịch thì sẽ càng tự ái, tự giam hãm mình mà không hay, sẽ bị ràng buộc bởi những ý tưởng bất chánh ngoại lai, từ bên ngoài đưa vào đây đọa tâm thân mà không hay, nội khoa tâm lý không ổn định, khó khổ suốt kiếp làm người, lúc nào cũng bị vướng tình yêu thương chánh giác. Cho nên người học lớp cao trước khi ra trường thì phải học triết lý sanh tồn, cho khi khảo hạch bất ngờ của giáo sư, hiểu được nguyên lý đời đạo song tu, thì học bất cứ ngành nghề nào, tiến thân cũng dễ dãi, chí tâm tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ là vậy.

6) *Hỏi: Lúc Bé thiền Bé có nhận thấy sự ban chiếu của Bề Trên và nhắc nhở của bạn đạo không?*

TL: Thừa lúc nào thiền Bé cũng nhận được sự hoá giải của Bề Trên và ý thiện lành của bạn đạo hướng về Bé và cầu xin cho Bé bình an, càng cảm thức điều này thì Bé càng phải tu, để đóng góp cùng bạn đạo và hiểu hạnh tu học đối với Bề Trên.

7) *Hỏi: Tại sao Bé sống gần sông bạc?*

TL: Thừa mọi người đang sống trong sông bạc, không hơn thì thua mà không hay, còn Bé sống gần sông bạc, mà hằng ngày chơi cờ bạc giả với bạn đạo, mới tìm ra được sự xáo trộn nội khoa tâm lý có thể đưa con người đến chỗ điên cuồng mê loạn. Vì mê sự hơn thua của trường đời như cờ bạc hơn thua, buồn vui bất thường, cũng bị xáo trộn nội khoa, óc không thông trí không mở, tất cả nằm trong tâm thức của con người. Ngược lại nội tâm của Bé không còn sự hơn thua, cho nên Bé có quyền đi đến đâu cũng không sợ mất chơn tâm và sự liên lạc triền miên hướng về tâm đạo. Bé thường khuyên người đời không nên say mê cờ bạc mà hại thân, say mê đạo pháp thì mới mở đường thức tâm và không bao giờ bị trầm ngâm khó tiến. Biết rõ điều này thì mới rõ phần hồn, tu tiến thì nháy mắt thay rõ mọi điều lợi hại cho tâm thân. Cho nên Bé nghiên cứu về môn roulette Bé mới thấy rõ nguyên lý, mỗi nháy mắt, không khác gì hòn bi roulette rơi vào số nào thì chịu số ấy thôi. Nhưng số nào cũng hợp lý và đặc pháp của chính nó, nó cũng có ăn có thua, nằm trong nguyên lý sanh trụ hoại diệt và hồi sinh. Chơi để hiểu để tường thì không sao, còn ôm của đi cờ bạc thì không nên. Bé đã chứng nghiệm và thực hành rõ rệt, đóng góp với bạn đạo như trên. Kết luận chỉ có tu là sướng nhất trên đời này.

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Khuyên Con

Cha khuyên con trẻ hàng ngày
Tự lo tu sửa vui vầy cảm giao
Những lời Cha dạy đổi trao
Con chưa thức giấc khó vào nội tâm
Xác thân tạm bợ khó tâm
Nay con đã có siêu âm cảm hòa
Tình đời tình đạo hát ca
Hồn con rung cảm chan hòa tình thương
Xét con tự thức đo lường
Trong con có sẵn những đường phải đi
Khai thông tự thức hợp thì
Duyên Trời duyên Phật đã ghi trong lòng
Pháp tu khai mở nhịp vòng
Khai tâm mở trí tự tòng thiên cơ
Cảnh đời diễn tiến giấc mơ
Nay không mai có thờ ở chẳng còn
Đức tin phải giữ vẹn toàn
Thiên cơ Cha giữ mãi mơn chờ con
Cộng đồng sông biển núi non
Thiên tai bất trắc tâm con vững vàng
Cảm thanh khai mở muôn màn
Tạo trước uất khí khó an cõi lòng
Cảnh Trời thanh thân trong trong
Mặt Trời ban chiếu tận lòng thể sanh
Chẳng còn mê chấp cạnh tranh
Luu thanh khứ trước thực hành đến nơi
Công khai diễn tiến tự rời
Tuy đời là tạm nơi nơi thực hành
Cha đang phá luật giới ranh
Mong con giải thoát thực hành cùng Cha
Tình thương mến cảm chan hòa
Qui không mới rõ tình ta tình người
Ánh trắng thanh nhẹ vui cười
Con yêu cảnh đẹp con lười ích chi ?
Con ơi ! Chơn pháp nhu mì
Giúp con tự giải sân si ra ngoài
Sửa mình mới rõ chơn tài
Minh tâm kiến tánh sửa sai tiến lần
Con ơi ! Đóng góp một phần
Tâm con thanh tịnh sớm gần Phật Tiên
Chớ nên loạn động triền miên
Nghiệp tâm gia nặng khó yên khó hòa
Mong con sớm thoát ý tà

Hương về thanh nhẹ chan hòa tình thương
Phật Trời thực hiện tạo gương
Sông mê bến giác khai đường độ sanh
Chung qui cũng phải thực hành
Thương yêu tha thứ quyền năng trong người
Thức tâm thật sự vui cười
Biển yêu sẵn có người người hướng tâm
Địa linh chẳng khỏi phải tầm
Trong con sẵn có tình thâm đạo đời
Ra vô hút thở chẳng rời
Tình Cha sống động nơi nơi cảm hòa
Cảm mình thiên địa một nhà
Người người an lạc vượt qua muôn loài
Bình tâm học hỏi hoài hoài
Trong không mà có tận đài thanh cao
Cha con vẫn cảm ước ao !
Đạt ngày tái ngộ muôn màu hợp khuyh
Tự do khai mở chơn tình
Thức hồn qui một con mình đại hồn
Lý kia sáng tỏ sanh tồn
Đêm đêm phát nguyện soi hồn cảm thông
Điển lành chư Phật phá công
Giúp con mở trí cảm thông Cha Trời
Pháp luân thường chuyển giải rời
Những phần ô trước góp thời ý thanh
Bình tâm nhìn lại em anh
Vía hồn tái hội tương hành tương giao
Mỗi phần có thấp có cao
Đồng hành đồng tiến bước vào thiên môn
Giải bày tâm sự sanh tồn
Cùng chung khai triển cùng hòa thức tâm
Tham thiền nhập định mừng thầm
Cơ Trời sắp đặt chẳng làm chẳng sai
Đại đồng thế giới không hai
Ấn nã tu học tiến hoài không ngưng
Tâm thành cống hiến người đưng
Cùng chung hưởng lạc cảm từng quang khai
Cộng đồng đóng góp thực tài
Vui nhiều khổ ít điển oai thức hồn
Chẳng còn chết chóc nóng nôn
Bình tâm thực hiện giải còn si mê
Cha đi Cha lại trở về
Mong con tiến tới hương quê đại hồn./.

Thầy Tám
Tasmania, 14-01-1986

VĂN ĐẠO FOUNTAIN VALLEY
25/7-15/8/1981 (Cuốn 5)

Bạn đạo: ... tinh thần đặc biệt. Dạ, kính thưa Thầy, kính thưa gia chủ, tôi có thể ngồi lại nữa, hay là, dạ, phải đi ra ngoài?

Đức Thầy: Dạ, không; khỏi. Bởi vì đây là tất cả là về phần thanh điền của gia chủ vậy thôi, chớ không có dính dấp gì với người ở ngoài. Bởi vì cái trọng tâm của người hướng thượng, thì Bề Trên chiếu thôi,

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Còn nếu mà Cụ ngồi đó, Cụ có hảo tâm đóng góp, thì Cụ nhắm mắt một chút;

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Cái phần đó cũng là, mình thấy sống trong cái hòa đồng thương yêu xây dựng thôi, chớ không có cái gì. Sự từ tâm!.

Bạn đạo: Dạ.

Bạn đạo: Kính thưa Thầy, nhờ Thầy giải nghĩa cho con "Hào Quang" là gì? Cấu tạo hào quang, và cái ích lợi của hào quang? Đa số các bạn đạo ở đây thường thường nói rằng, "Thầy, hào quang sáng chói!" Thì như vậy làm cách nào để có thể nhìn và biết được hào quang đó?

Đức Thầy: Bởi vì, cái hào quang đó nó thuộc về Chấn Động Lực siêu, không phải chấn động lực "Hữu hình, hữu hoại" tại thế gian. Cho nên, cái thần thức của con người được mở về Siêu Giới thì mới ngộ cái hào quang đó. Cũng như hào quang của Thượng Đế đã ban rải cho chúng sanh từ trong hơi thở, luân lưu trong tế bào của họ, mà họ còn chưa thấy hào quang của Thượng Đế; cha mẹ họ đã truyền cảm trong cái thể xác họ, nhưng mà họ vẫn quên luôn! Vì sao? họ thiếu tịnh, thức họ chưa mở. Họ chưa thấy cái sự quý giá của cha

mẹ họ, "Thế Thiên hành đạo" để dẫn dắt tâm linh. Đó cũng là hào quang, vô cùng.

Cho nên, muốn thấy hào quang phải thực hiện Thiên; và để thấy rõ nguyên lai hào quang ở đâu? Trong ta mà ra; trong Không mà Có. Hỏi, "Trong ta mà ra?" Ông này ông nói "Trong Không mà Có," Ông này ông nói bậy!" Nhưng mà nếu người ta không tu, không tập trung chấn động lực, làm sao họ thấy được cái hào quang? Mà nếu loài người không có khối óc, làm sao nhận định được hào quang? Trong lúc nhắm mắt, thấy ánh sáng vô cùng tận, ánh sáng không thể đo lường được, mới kêu "Đó là hào quang!" Tự họ phát khởi ra cái câu nói, kêu bằng, "Hào quang." Trong họ ra; trong nhân gian ra, xác nhận hào quang! Trong nhân gian ra, xác nhận Ông Trời. Trong nhân gian ra, xác nhận Ông Phật. Thấy rõ chưa? Nếu con người không có khối óc, không có sự đó; và chúng ta không có bận tâm đến đây bàn luận việc đó. Cho nên, khối óc con người là quan trọng. Mỗi người chúng ta đều có khối óc, có thanh điền; mà tui, nó là thành hào quang sáng suốt. ... Cho nên, thiên mới thấy rõ hào quang. Cho nên, những người ở bề trên xuống nói rằng, "Văn chương không có thể chứa đựng được những lời ta phân giải; và ngộ nhận cho ta là khùng!" Bề Trên luôn luôn xuống Cơ Bút cũng nói như vậy. Thấy không? Cho nên, không chấp; vì trình độ nó mới tới đó mà thôi.

Muốn thấy rõ trình độ hào quang, chúng ta phải mở thần thức của chúng ta, mới nhận định được trình độ hào quang, và chính ta có hào quang. Cho nên, trong ta có; không nên bận tâm đi tìm hào quang, mà bận rộn, rồi tu không được. Hỏi chớ, bây giờ chúng ta dòm ra đây chúng ta thấy hoa quả vạn vật xanh, đỏ, tím, vàng, đủ thứ; thì trong này nó có không? Nó không có, làm sao nó ứng? Mà khi nhắm mắt thì không thấy. Là tại vì không định. Mà định rồi, nhắm mắt thì thấy chớ. Cho nên, người tu tại sao nó lại không đi xem

cinéma, 6, 7 màu cho nó đẹp, hay xem cây, xem cỏ cho đẹp; để nó cứ ngồi nó nhắm mắt? Bởi vì nó thấy; nó thấy cái đó nó không thể nói được. Cho nên, hồi xưa Đức Phật ngồi nhắm mắt. Có ông Phật nào mở mắt trao tráo đâu? Ông thấy cái gì ông mới nhắm mắt; chứ Ông đâu là thằng điên? Phải không? Ông nhắm mắt để Ông thấy cái gì? Cho nên, chúng ta tu đây, nhắm mắt để thấy cái gì trong cái nội thức của chúng ta? Cho nên, trong đó các bạn sẽ tìm ra hào quang, dễ hơn. Chỉ có một ly là tới! Nhưng mà một ly đó khó bước qua! ... Đi vô trong một chút là tới.

Cho nên, người tu về Vô Vi, càng tu họ càng không muốn cảnh đời, cảnh động loạn. Tại sao? Bởi vì học qua một khóa nội thức và tiên tới vô cùng, thì họ phải đi vô và đi lên, nó mới tới, nó mới mau hơn. Thì bây giờ các bạn thấy, máy bay hồi trước 747, nó bay dữ lắm, bây giờ Concorde nó bay hơn: nó bay thẳng tuốt lên trên đó, nó có đi đâu; rồi nó xuống, nó là tới. Nó cao chừng nào thì nó gần chừng này; mà nó bay ngang chừng nào nó thấy xa chừng này. Thấy rõ chưa? Bây giờ chúng ta tu ngay trung tâm sinh lực của cơ thể, để hòa hợp với trung tâm sinh lực của Càn Khôn Vũ Trụ, nó phải thấy! Thì thấy tất cả; chứ bận rộn làm chi mà thấy ông A, ông B, làm chi? Ngồi đây thiền đây, "Thấy coi hai cặp vợ chồng mới họ làm cái gì?" làm chi? Mình phải đi thẳng lên kia. Phải không? Rồi sẽ thấy tất cả: Nhứt lý thông, là vạn lý minh. Trong một phút khai thông thì vạn thức tiến triển. Lo chi, bận tâm chi, để cực khổ? Thấy không? Cho nên, trụ trong đó nó biến đổi cái tình cảnh hiện tại; và trụ trong đó mới xây dựng được những cơ cấu tốt đẹp cho nhân sanh ở tương lai. Mà những vị đó toàn là những vị trí thức, ăn học chuyên môn; giỏi, và muốn giỏi hơn nữa, nếu tìm trật tự. Bảo đảm chứ không có nói không.

Bạn đạo: Thưa Thầy, thời gian đầu con thiền đó ... thì đêm nào con cũng ngủ ngời.

Đức Thầy: Cái đó là bị bằng ngày đã lo thiền, và lúc nào rảnh cũng thiền, thành ra nó đã thiền nhiều thì tự nhiên cái đêm khuya nó giải bớt đi. Nó cũng phải một phần hỗ trợ cho cơ thể được khỏe mạnh nó mới thiền được; cho nên không

nên bắt buộc cái cơ thể làm việc quá lố. Thì nó phải nghỉ; cái đó mình phải cho nó nghỉ; cái đó là tại vì ban ngày đã thiền nhiều thì ban đêm nó phải giảm; tự nhiên nó vậy. rồi chứng nào khai thông hết rồi mới kêu bằng "Thiền 24 trên 24;" là không phải đem thể xác thiền,

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Thiền trong ý chí! Thiền trong sự khai triển vô cùng của tâm linh. Nằm ngủ vẫn thiền; lúc đó khác. ...

Bạn đạo: Dạ thưa Ông Tám, dạ có một lần con nằm mơ; thì trong giấc mơ đó, có một người đến xin con một móng ngón tay, họ muốn chặt một móng ngón tay của con để mà cho người con trai của họ. Nhưng con hoàn toàn từ chối; con rất sợ sệt, từ chối trong giấc mơ đó. Rồi khi con tỉnh dậy thì con rất là hối hận, tại vì nếu mình cho thì nó cũng chỉ là giấc mơ thôi, mình vẫn còn nắm đầu ngón tay đây, không có mất mát gì cả. Nhưng con không hiểu tại sao con không suy xét được điều đó trong cái con mơ đó?

Đức Thầy: Ừ. Trong cái con mơ đó là nhắc lại cái chuyện tiền kiếp của mình mà thôi; nhắc lại cái tâm linh cố chấp của tiền kiếp mà thôi; chứ không phải bây giờ. Nhắc lại vậy thôi, chứ không phải chuyện bây giờ. Cho nên, mình tu đây thì phải phá cái cố chấp đó. Thể xác này không phải của ta. Bởi vì nhờ cái đó mới thức và ăn năn rằng, "Ồ, sao lúc đó tại sao tôi không bố thí cho họ?" Là mình mới xét rằng tiền kiếp mình có cái tánh đó. Bây giờ mình ăn năn và mình sẽ "Nguyện bố thí nhiều hơn khi tôi có tiền." Thấy chưa? Cái đó quan trọng hơn cái thể chất.

Bạn đạo: Thưa Thầy, con xin Thầy giải đáp cho con một cái chuyện thắc mắc,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Là từ khi con qua đất Mỹ này con có giấu mẹ con một chuyện ở Việt Nam. Nhưng mà con biết rằng khi mà con dối á, thì mẹ con vui; mà con nói ... sự thật đó, thì mẹ con buồn. Nhưng mà sự thật đó đó, thì bạn bè sẽ cho mẹ con biết,

nhưng mà mẹ con, mỗi lần con được thơ, mẹ con biểu con phải cho mẹ con biết sự thật. Bây giờ con có nên nói cái sự thật đó cho mẹ con biết,

Đức Thầy: Tôi thấy, bầu trời thế giới không có cái gì giấu được hết đó. Khi mà giấu, mình dối lòng mình; còn sự thật, rồi đâu sẽ vào đấy. Hiểu chưa? Nhiều người không hiểu giấu mẹ cũng là phạm tội! Bởi vì cái nghiệp của Người, Người phải giải. Mà nếu chúng ta giấu, làm sao giải được? Cho nên, phải có sự thật thà; từ trên cho tới dưới đều khuyên nhủ chúng ta phải thật thà.

... Chúng ta làm cái gì không phải, không hại; căn nào, quả nấy; có hết. Cho nên, không nên ôm lấy cái nghiệp của người khác mà mình đau khổ, mà không giải quyết được. Cho nên, không gì bằng ... Mà sau khi người ta hiểu được sự thật, người ta lại vững hơn. Nhờ cái sự thật đó họ mới dũng tiến; họ cam chịu để dũng tiến. Thì chúng ta mới là xứng đáng là người con hiếu thảo. Chớ cứ ôm lấy; mình đâu có khả năng ôm? Cho nên, Chị phải nên hiểu vấn đề đó một chút; cần sự thật thà. Thiếu thật thà là thuộc về bất hiểu rồi...

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Xin quý đạo hữu hướng tâm cầu nguyện cho thân mẫu của đạo hữu Lo Khuor, nhạc mẫu của đạo hữu Ngô Mui Leng :

Đạo hữu Giang Mỹ Lượng từ trần ngày 21/05/2017 tại Ivry Sur Seine, Pháp quốc, hưởng thọ 97 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Cảm ơn quý đạo hữu

Hội Ái Hữu Vô Vi Pháp Quốc

2) Kính xin quý đạo hướng tâm cầu an cho bạn đạo Nguyễn Văn Kim Tự, tại An Lạc TP/HCM, sinh 25-8-1954, bị xuất huyết não, hiện đang điều trị tại bệnh viện Triều An, được sớm bình phục sức khỏe.
chân thành cảm ơn quý đạo
Vợ :BD Nga kính báo